

Embedsmænds Side havde fundet nogen Competenceoverfriddelse eller Tilfidsættelse af deres Instructioner Sted". Generalauditeuren har ligeledes i sit Brev af 17de November 1868 ytret, at det bør oplyses, om de Bestemmelser, som ere givne om Klædets Anskaffelse og Salg, grunde sig paa særlige af Krigsministeren givne Resolutioner eller ialtfald have ligget indenfor Grændserne af den Cheferne for Armeens Intendantur tilkommende Myndighed. Og i en Skrivelse af 2den Juni 1869 erindrer han om, at denne Oplysning maa indeholdes i Meddelelsen til Statsrevisionen.

Krigsministeriet har i sin Meddelelse indskrænket sig til at yttre om dette Punkt, at det fremgaaer af Bessendtgjørelsen af 16de Juni 1856 om Krigsministeriets Ordning, at Armeens Intendantur er bemyndiget til at anskaffe uldne Varer, — og at den fungerende Chef, Kammerjunker Rømer, har i sin Skrivelse af 16de Februar 1869 udtalt, at han har handlet efter Ordre. Det maa være paafaldende, at Ministeriet, som dog maa være i Besiddelse af disse Ordre, ikke er fremkommet med dem, men har ladet sig nøie med at citere den Embedsmænds Ord, hvem det netop maa være magtpaaliggende at skyde sig ind under givne Ordre. Det maatte have været Ministeriets Sag her at vise, at Kammerjunker Rømer har havt Ordre at gaae efter, at han ikke paa egen Haand har sluttet Contracter eller misforstaaet Ministeriets Bestemmelser. Selvfølgelig hviler Ansvarer overfor Rigsdagen paa vedkommende Minister, hvilken af de nævnte Muligheder der end maatte vise sig at være den rette; men en Oplysning herom er dog et væsentligt Moment til Sagens Bedømmelse.

Slutteligt henleder man endnu Opmærksomheden paa, at Ministeriet har affluttet Sagen uden at ville indlade sig paa at undersøge, om Klædet har tabt i Værdi ved Opbevaringen, eller om der er gjort Misgreb ved Salget, hvorved Misforholdet mellem Indkjøbs- og Salgspræis kunde forklæres. Det har meent at handle i Overensstemmelse med Beslutningen ved kun at holde sig til at fremstille, hvad der vedkom Indkjøbet. Man skal dog herved bemærke, at, om Ministeriet ogsaa kan have Medhold i Beslutningens Ordlyd, saa vilde det dog unægtelig have givet et meget væsentligt Bidrag til at dømme om Indkjøbspræisen, dersom det viste sig, enten at Varerne vare blevne forringede ved deres Hentliggen, eller at der havde været Omstændigheder tilstede ved Realisationen af dem, som havde trykket Præiserne.

Udvalget maatte i alt Væsentligt samstemme med, hvad Statsrevisionen har udtalt i sin ovenaftrykte Skrivelse, og med samme ønske, at Krigsministeriet havde følt sig foranlediget til, om end kun ad den af dette indslaaede Vej, at bringe den størst mulige Klarhed i denne Sag, hvis mindre gunstige Indtryk ikke er udvirket ved, at den har henstaaet uafgjort i flere Aar. Der foreslaae saaledes tilstræffelig Opfordring til at foreslaae Rigsdagen ved Beslutningen angaaende det heromhandlede Statsregnskab at begjære yderligere Oplysninger tilveiebragte og henvise Sagen til Statsrevisionen for 1868/69.

Men paa den anden Side forekom det Udvalget, at det vilde være lidet ønskeligt, om denne Sag i endnu længere Tid henstod uafgjort, og man henvendte sig derfor til Krigsministeriet med Forespørgsel, om ikke de Oplys-